

† Simon Gregorčič.

Spisal Lad. Ogorek.



leta 1904., ko je praznoval naš véliki pesnik Simon Gregorčič šestdesetletnico svojega rojstva in štiridesetletnico svojega pesniškega delovanja, je priobčil »Zvonček« v svojem V. letniku na strani 280.—282. njegov životopis ter napisal nekoliko besed o njegovih pesmih in o Gregorčičevem pomenu za slovensko književnost.

Danes moramo javljati slovenski mladini prežalostno vest, da ni Simona Gregorčiča, tega od neba oblagodarjenega pesnika, več med živimi. Dne 24. listopada lanskega leta je zatisnil svoje trudne oči v Gorici, kjer je živel zadnja leta. Ko smo razvedeli to pretresljivo novico, je objela ves slovenski svet neizrečena žalost, saj je izgubil enega najboljših svojih sinov, ki ga je ljubil z vsem ognjem svojega plemenitega srca ter ga slavil in opeval v prekrasnih, neumrjočih svojih poezijah. S Slovenci žalujejo ob njegovi gomili tudi drugi slovanski narodi, ki z nami vred visoko cenijo Gregorčičeve pesmi. Njegov poglobni izprevod je bil velikanska,



Simon Gregorčič v moški dobi.

slovenska mladina, je pokazal tudi s svojo poslednjo voljo, ko je ostavil skromno svoje imetje »Šolskemu domu« v Gorici, kjer se šola slovenska deca.

Njegove pesmi bodo do konca dni ogrevale, tolažile in bodrile plemenita srca. Nikoli ne mine tem poezijam njih visoka cena: Slovenci se bodo vedno lahko ponašali z njimi, ker so enake dragocenim biserom.

Slava Simonu Gregorčiču!

